

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 900/2025
10.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Симоновића, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу КТИ.бр.9/24 од 23.04.2025. године и Основног суда у Алексинцу 1Кв.бр.86/25 од 14.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Симоновића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу КТИ.бр.9/24 од 23.04.2025. године и Основног суда у Алексинцу 1Кв.бр.86/25 од 14.05.2025. године и предмет враћа јавном тужиоцу Основног јавног тужилаштва у Алексинцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу КТИ.бр.9/24 од 23.04.2025. године у ставу првом изреке усвојен је захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Симоновића за исплату нужних издатака у износу од 182.250,00 динара, док је за разлику од 162.000,00 динара до траженог износа од 344.250,00 динара захтев одбијен као неоснован. У ставовима другом и трећем изреке решења одређено је да се на означени текући рачун браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Симоновића исплате трошкови кривичног поступка у укупном износу од 182.250,00 динара, а према трошковнику који је поднет дана 16.04.2025. године.

Решењем Основног суда у Алексинцу 1Кв.бр.86/25 од 14.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Симоновића која је изјављена против решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу КТИ.бр.9/24 од 23.04.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Иван Симоновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези Тарифног броја 1. став 2. алинеја 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023), са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијана решења тако што ће у целости досудити тражене трошкове кривичног поступка сагласно захтеву браниоца од 16.04.2025. године, увећане за састав жалбе на тужилачко решење у износу од 90.000,00 динара и за састав захтева за заштиту законитости у износу од 180.000,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је побијаним решењима јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу КТИ.бр.9/24 од 23.04.2025. године и Основног суда у Алексинцу 1Кв.бр.86/25 од 14.05.2025. године учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног, обзиром да је наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређена одредба Тарифног броја 1. став 2. алинеја 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023).

Наиме, из списка предмета произилази да је наредбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу КТИ.бр.9/24 од 11.03.2025. године обустављена истрага против окривљеног АА услед одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења због два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ на штету малолетних оштећених ББ и ВВ, а из разлога јер нема довољно доказа за оптужење. Правноснажним решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу КТ.бр.337/24 од 11.03.2025. године одбачена је кривична пријава садржана у извештају Полицијске станице у Алексинцу ЗНП 68/24 од 28.04.2024. године која је поднета против окривљеног АА због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ учињеног на штету ГГ, а из разлога јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности. Након тога, окривљени је преко браниоца – адвоката Ивана Симоновића дана 16.04.2025. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка из буџетских средстава тужилаштва, а у којем је определио трошкове који се односе на награду браниоца у укупном износу од 344.250,00 динара.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Алексинцу је побијаним првостепеним решењем делимично усвојио поднети захтев и то у укупном износу од 182.250,00

динара, док је за разлику од 162.000,00 динара до траженог износа од 344.250,00 динара захтев одбио као неоснован, а као разлоге за своју одлуку је у образложењу првостепеног решења навео да је након увида у списе предмета и применом одредаба Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023) нашао да је бранилац присуствовао доказним радњама које је навео у свом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, али да су новчани износи на име заступања погрешно одређени и то применом погрешног Тарифног броја.

Основни суд у Алексинцу као другостепени орган је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, побијаним другостепеним решењем одбио жалбу као неосновану. Суд је у образложењу другостепеног решења, као разлоге за своју одлуку, навео да је јавни тужилац правилно одмерио признате трошкове, правилно примењујући основицу за обрачун награде адвоката у складу са одредбама Тарифног броја 1. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године), јер се, и по налажењу суда, одредба Тарифног броја 1. став 2. алинеја 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката примењује само у процесној ситуацији када се окривљеном истовремено суди за више учињених кривичних дела, па се стога иста не може применити и у конкретном случају, односно у ситуацији када је против окривљеног вођен истражни поступак за више кривичних дела, а што је фаза кривичног поступка која претходи оптужењу.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом Тарифног броја 1. став 2. алинеја 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023) прописано је да се основица за обрачун награде утврђује на следећи начин и то ако адвокат брани једног окривљеног који је једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за која му се истовремено суди, висина запређене казне се утврђује према максималној јединственој казни, применом одредби Кривичног законика у вези са одмеравањем казни за стицај кривичних дела.

Имајући у виду цитиране одредбе ЗКП и Адвокатске тарифе, то се, по налажењу Врховног суда, основано у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да су јавни тужилац и суд доношењем побијаних решења о трошковима кривичног поступка учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног, обзиром да је наведеним одлукама повређена одредба Тарифног броја 1. став 2. алинеја 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката

(„Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023) (у даљем тексту: Адвокатска тарифа). Ово са разлога јер су, приликом утврђивања основице за обрачун награде браниоцу окривљеног, јавни тужилац и суд неправилно тумачили одредбу Тарифног броја 1. став 2. алинеја 1. Адвокатске тарифе, којом је прописана методологија утврђивања основице за обрачун награде браниоцу код заступања окривљеног који се терети за више кривичних дела, погрешно налазећи да се ова одредба не може применити у фази истражног поступка као фази кривичног поступка која претходи оптужењу, већ само у фази кривичног поступка након оптужења, те су сходно томе у конкретном случају неправилно применили одредбу Тарифног броја 1. став 1. Адвокатске тарифе која се односи на основицу за обрачун награде браниоцу у ситуацији када се окривљени терети за једно кривично дело, а што овде није случај, уместо да примене одредбу Тарифног броја 1. став 2. алинеја 1. Адвокатске тарифе будући да се окривљени терети за више кривичних дела. Наиме, одредбом члана 261. став 1. ЗКП јасно је прописано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а одредбом Тарифног броја 1. Адвокатске тарифе у ставовима 1. и 2. је извршена дистинкција између начина обрачуна награде браниоцу код заступања окривљеног који се терети за једно кривично дело (став 1.) и начина обрачуна, тачније утврђивања основице за обрачун награде браниоцу у ситуацији када се окривљени терети за више кривичних дела (став 2. алинеја 1.), при чему се у одредбама Тарифног броја 1. Адвокатске тарифе не прави разлика између начина утврђивања основице за обрачун награде браниоцу у зависности од фазе кривичног поступка, а како то неправилно сматрају јавни тужилац и суд.

Следствено напред наведеном, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Симоновића, те укинуо побијана правноснажна решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Алексинцу КТИ.бр.9/24 од 23.04.2025. године и Основног суда у Алексинцу 1Кв.бр.86/25 од 14.05.2025. године и предмет вратио јавном тужиоцу Основног јавног тужилаштва у Алексинцу на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће јавни тужилац у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић